

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași, tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

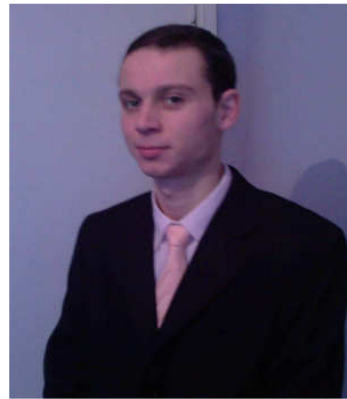
Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Sărbătorii săptămânii

Săptămâna aceasta se constituie într-un fericit moment aniversar, pentru câteva persoane deosebit de dragi nouă.

Transmitem cele mai frumoase gânduri domnului Petru Putină, membru în Consiliul de onoare al parohiei, pentru ziua de marți, 28 iunie, și miercuri, 29 iunie, când își serbează ziua de naștere, respectiv ziua

onomastică.

Aceleași gânduri și urări de felicitare le îndreptăm către domnul Petrică Tărăboi, care tot în luna iunie, respectiv 14 iunie, și-a serbat ziua de naștere, iar ziua de miercuri, 29 iunie, se va constitui la fel, într-un fericit moment aniversar întru cinstirea Sfântului ocrotitor.

Cinstind, miercuri, 29 iunie, pe Sfinții Apostoli Petru și Pavel, dorim să îl felicităm și pe domnul Petru Pătrașcu, membru în Consiliul de Onoare al parohiei. Adresăm totodată tuturor enoriașilor, prietenilor Parohiei Toma Cozma, cititorilor și colaboratorilor revistei parohiale, donatorilor, ostenitorilor și tuturor celor care ne ajută în activitățile pe care le organizăm, sincere urări de sănătate, bucurie și frumoase împliniri duhovnicești, cu prilejul serbării zilei onomastice.

De asemenea, ne îndreptăm gândurile noastre de felicitare către Damiana și Cosmina, cele două fiice gemene ale PC Părinte Paroh, Mihai Mărgineanu, pentru care ziua de vineri, 1 iulie, se constituie într-un deosebit moment aniversar, cinstind pe Sfinții Mucenici Doctori fără de arginți Cosma și Damian.

Tuturor le dorim

multă sănătate, frumoase împliniri și bucurii alături de cei dragi și rugăm pe Bunul Dumnezeu să-i aibă în paza Sa !

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Sfinților Români

Miercuri, 29 iunie: *Sfinții Apostoli Petru și Pavel*

Cei ce sunteți între apostoli, mai întâi pe scaun șezători și lumii învățatori, Stăpânului tuturor rugați-vă, pace lumii să dăruiască și sufletelor noastre mare mila.

Troparul Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Evangelhia acestei duminici De la Evangelistul Matei

Chemarea primilor Apostoli (Matei IV, 18-23)

18. Pe când umbla pe lângă Marea Galileii, a văzut doi frați, pe Simon ce se numește Petru și pe Andrei, fratele lui, care aruncau mreaja în mare, căci erau pescari.
19. Și le-a zis: Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni.
20. Iar ei, îndată lăsând mrejele, au mers după El.
21. Și de acolo, mergând mai departe, a văzut alți doi frați, pe Iacov al lui Zevedeu și pe Ioan fratele lui, în corabie cu Zevedeu, tatăl lor, dregându-și mrejele și i-a chemat.
22. Iar ei îndată, lăsând corabia și pe tatăl lor, au mers după El.
23. Și a străbătut Iisus toată Galileea, învățând în sinagogile lor și propovăduind Evangelhia împărăției și tămăduind toată boala și toată neputința în popor.

CURSURI GRATUITE pentru copii, elevi, studenți și tineri organizate de ASOCIAȚIA TOMA COZMA la parohia noastră

Adresăm tuturor copiilor, elevilor, studenților, tinerilor, precum și tuturor persoanelor interesate, indiferent de vârstă, invitația de a se înscrie la următoarele activități:

• CURS gratuit de LIMBA ENGLEZĂ, vinerea, ora 17.00

• CLUBUL DE SAH (cu participare la diferite concursuri cu premii), sâmbăta, ora 15.00

• CURS gratuit de CANTO

Condiții de înscriere și detalii:

- www.parohiatomacozma.ro
- tel. 0741 706 602 sau 0761 621 994
- e-mail/id messenger: redactor_sef@yahoo.com

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o carte nouă!
Citește și informează-te !

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminica, între orele 11.00-12.00,
LA CĂSUȚA FILANTROPICĂ

Persoane de contact:

- *Alexandra Popa, tel. 0720 606 820,
petite_sourire@yahoo.com
- *Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

Programul religios în această săptămână

*Miercuri, 29 iunie, ora 8.00 — Slujba Utreniei și a Sfintei Liturghii întru cinstirea Sfinților Apostoli Petru și Pavel.

*Vineri, 1 iulie, ora 18.00 — Slujba Sfântului Maslu.

*Sâmbătă, 2 iulie, ora 18.00 — Slujba Vecerniei

Programul pentru Spovedit și Împărtășit

PENTRU TAINA SFINTEI SPOVEDANII:

◆ Marți, 28 iunie, ora 16.00.

PENTRU TAINA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘANII:

◆ Miercuri, 29 iunie, în cadrul Sfintei Liturghii care începe la ora 10.00.

Părintele Rafail Noica - De ce postim? De ce să iertăm? Care ne este vocația?

Ce este vocația?

Tradus în românește, *vocației* putem să-i zicem chemare. *Vocație* este un cuvânt pe care l-am importat în limba noastră din "apusenistica" (original din latina), vox-vocis, vocație. Este chemare, chemarea către om: "Adame, unde ești?", cu sensul că: "Hai, vino, primește de la Mine acuma duhul mântuirii", cum ar zice Dumnezeu, "și în duh de pocăință reia-ți drumul până la îndumnezeirea pe care o poțestești".

Deci vocația omului este chemarea lui Dumnezeu spre îndumnezeire, chemarea prin care Dumnezeu cheamă pe om spre a-și împlini "destinul": pe pământ, în măsura pământească, iar după așa-zisa "moarte", vecinicia, destinul în vecinicie, deci fericita împărăție împreună cu Dumnezeu, în vecii vecilor.

continuare în pagina a 2-a

2011 - Anul omagial al Sfântului Botez și al Sfintei Cununii

Părintele Rafail Noica - De ce postim? De ce să iertăm? Care ne este vocația?

Ațuncea, în contextul acesta, ce este postul? Și ce este iertarea? Încep cu iertarea. Când l-a întrebat un legiuitor pe Hristos care este porunca cea dintâi, cea mai importantă în Lege, Hristos a spus: "Să iubești pe Dumnezeu". Aceasta-i prima poruncă. Și fără să l se ceară, Hristos S-a grăbit să-i citeze din Vechea Lege o a doua poruncă, care zice că este în chipul celei dintâi: "Și iubește-ți aproapele ca însuși pe tine". Este Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, care a pus cele două porunci împreună. Ele se conțin în două Cărți separate. În Cartea leșirii, în cele zece porunci, prima poruncă într-adevăr este: "Auzi Israil, Dumnezeuul tău un Dumnezeu este, și să iubești pe Dumnezeuul tău", așa cum a zis și Mântuitorul. A doua poruncă este în Levitic, unde spune într-un cu totul alt context: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși". Dar, în zicala românească, "Ce ție nu-ți place, altuia nu face". Sau, Hristos le-a pus pe același plan, ca prima și a doua poruncă.

Ce se întâmplă în această iubire? Hristos zice: "Cel ce păzește cuvântul Meu este cel care Mă iubește". Deci dacă Adam nu a păzit cuvântul dumnezeiesc în Rai, înseamnă că într-o măsură a căzut de la dragostea de Dumnezeu, a încălcat iubirea lui Dumnezeu.

Cred că nu este om pe pământ care să nu știe cât de dureroasă este o iubire trădată, o iubire rănită. În măsura în care ai iubit pe cineva și acel cineva ți-a fost nevrednic iubirii tale, știi cât de dureros este.

Deci dragostea, fie ea și atotputernică a lui Dumnezeu, este, putem zice, vulnerabilă. Dragostea lui Dumnezeu este subțire. Nu că Dumnezeu e vulnerabil, nu atotputerea Lui - departe de mine gândul asta! Dar calitatea dragostei este vulnerabilitatea. Dragostea este o subțirime a dării de sine celui alt dăruire totală. Ne-a arătat Hristos până unde S-a dat pe Sine, nu numai până la Cruce și până la moarte, dar până și la străfundurile iadului, până și a împărtași soarta Lui cu nelegiuiții, și în ultima clipa a vieții a găsit un fel de a mântui pe un păcătos; că a provocat, prin răzvrătul unui tâlhar, pocăința și spovedania dreaptă a celui alt tâlhar, până unde să poată să-i spună: "Amin, astăzi vei fi cu Mine în Rai". Astăzi! Deci iubirea este de o subțirime, de o gingășie, de o duioșie a unei dări de sine pe care noi nu o închipuim, că suntem încă grosolani în biologia noastră și bădărani în neduhovnicia noastră. Dar în sensul acesta vreau să zic că dragostea este o trăire de o deosebită subțirime, a cărei încălcare este o deosebită durere. Iată însă că cel rănit, cel care iubește și se rănește nu este cel care moare: cel care moare este cel ce încălcă dragostea. Cel care iubește se rănește nu atâta că este lepădat, dar se rănește văzând ca cel iubit al lui, pentru păcatul ce îl face împotriva lui, va muri.

Dumnezeu nu este așa cum îl vede o teologie mincinoasă, "ofensat de transgresiunea lui Adam". Dumnezeu moare de durere ca Cel iubit al Lui, întâiul plâsmuit, și toți care aveau să se nască din El, vor muri de acum încolo. "Pământ ești și în pământ te vei întoarce".

Dumnezeu, în dragostea Lui, nu a putut să lase pe cel iubit să piară și a luat asupra-și "canonul" de pocăință, canonul păcătos, adică crucea și rușinea. Uitați-vă cum o întreagă muncă a lui Hristos ca Dascăl care a propovăduit dragostea s-a zădărnicit în câteva ceasuri! Deci rușinea zădărnicii unei vieți întregi de nevointă. Toate rușinile și toate neputințele și le-a însușit Cel Atotputernic, ca să Se asemene întru totul neputinței omenești, ca să poarte asupra-și neputința mea, păcatul meu, urâciunea mea, răutatea mea, ca și cum El era păcătos, neputincios, urât, rău și supus morții. De ce? Fiindcă Dumnezeu, fiind atotputernic, nu este nimic în cer sau sub ceruri care poate sa-L biruască. Face El pe neputinciosul până Se pogoaară în iad - dar atunci, iadule, să vezi ce te așteaptă!

Zice Sfântul Ioan Gură de Aur în Propovăduirea de Paști: "Iadul trup a primit, și de Dumnezeu s-a lovit". Sau, cum zic alte troyare sau icoase pe care le avem în Triod: "De-abia a început să se înfigă Crucea lui Hristos în pământ, că iadul a început să se plângă: Cine a pus un piron de lemn în inima mea?" Asta este puterea lui Dumnezeu. Și, cum spuneam cândva la Mănăstire, tot așa, într-o cuvântare, dacă noi eram filosofi adevărați, dacă noi aveam premisele gândirii noastre drept încheiate, numai din a privi toate filosofii, religiile și idealurile acestei istorii am înțelege că singur Hristos este Dumnezeuul Cel adevărat, tocmai din neputința în care Se înfățișează. Cine își poate permite atâta neputință? Cine își poate permite o așa zădărnice a toată lucrarea lui? Numai Cel ce știe că este atotputernic și că nimic nu îl poate birui. "Așteaptă tu, moarte,

așteaptă tu, iadule! Nu mă împotrivesc Crucii, nu mă lupt acum ca să arăt omului că pot să mă dau jos de pe Cruce, nu fac minune să vină Ilie să mă ia de pe Cruce, sau mai știu eu ce... Așteaptă tu, iadule, cel de pe urmă!"

Toți întemeietorii de religii, de filosofii sau de idealuri au luptat, în tot felul. Și a trebuit ca și Moisi să își apere religia, ideologia, filosofia, cu tot felul de amenințări, ba chiar cu moartea. Atotputernicul nu are nevoie sa fie apărat. Zicea cineva la noi, acolo în Anglia, care voia să mărturisească adevărata credință, și îmi spunea: "Și o să mă lupt ca să apar adevărul!" Și mi-a venit cuvântul acesta: "De ce nu te lași apărată tu de Adevăr, de Adevărul Insuși?" Și i-a "picat fisa", și a știut de atunci ce să facă.

Nu atât noi apărăm adevărul, cât noi trebuie să intrăm în adevăr și să lăsăm Adevărul să ne apere pe noi. Adevărul ce este? Întrebare eretică. Fiindcă Adevărul este un "Cine". Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, a zis: "Eu sunt Adevărul și Calea și Viața".

În acest context al iubirii, iubire rănită de încălcare, dacă cineva moare încălcând dragostea, ce se întâmplă cu el? Cel care iubește nu rabdă ca omul să moară. Ce înseamnă toate cele pe care le întreprinde Dumnezeu în întruparea Lui? Ce altceva, decât iertarea?

Dragostea iartă celui păcătos. Și acum vă spun că iertarea nu este un procedeu. Iertarea este o parte integrantă a iubirii. Dacă de câteva ori m-am dus la duhovnicul meu când am făcut vreo boroboacă și am cerut iertare, mi-a spus: "Părinte Rafail, ești iertat înainte să ceri; dar dacă ești așa, noi cum putem să trăim cu tine?"

Iertarea este dată înainte să o cerem. "Dumnezeu este dragoste", zice Apostolul. Putem să zicem: "Dumnezeu este iertare". Iertarea este deja dată, noi trebuie să ne-o însușim, noi trebuie să ne ridicăm la vrednicia acestei iertări, și atunci vom vedea cum iertarea face parte integrantă din Iubire. Așa trebuie să devenim și noi.

În sensul acesta iertarea se poate înțelege ca vocație a omului, adică să învățăm să devenim precum este Dumnezeuul nostru, să învățăm să împărtașim apelului nostru ceea ce și noi dorim să primim de la Dumnezeu, ba și de la aproapele.

Postul. Ce este postul?

Postul, ca orice înfrânare de la cele ale lumii acesteia, de la cele ale vieții biologice, este parte dintr-o nevointă omenească prin care micșorăm puțin părtașia noastră cu materia, cu biologia. E o taină în om, unde, împuținându-se puterea acestei biologii grosolane, se poate da mai mult liber-frău duhului să-și exprime ale sale.

Dacă vreiți, în expresia Sfântului Pavel, "trupul răvnește împotriva duhului și duhul răvnește împotriva trupului". Și poate toți, sau mulți dintre noi cunoaștem și asta: sunt momente, care sunt probabil momente de har, când, dacă mâncăm, parcă "stricăm" ceva care mișcă în duhul nostru, în inimile noastre. Dacă mai avem prea multă părtașie cu ale pământului, parcă se risipește ceva mai prețios.

Această conștientizare poate să meargă foarte departe, până la acele nevoite precum le cănă Troparele pentru sfinți cuvioși, "nevoite mai presus de fire". Dar, deocamdată, nevoite pe măsura puterii noastre firești, deși postul nu este post în sensul adevărat al cuvântului - cum a postit Moisi, cum a postit Ilie, cum a postit Mântuitorul, patruzeci de zile nemâncând nimic. Și au postit și Părinții noștri din școala filocalică, ca să-i zicem așa, de când cu Antonie cel Mare, ba poate și înainte. Au postit și patruzeci de zile ș, zic în Patericul Egiptean, și șaizeci de zile (și au socotit că totuși patruzeci de zile este măsura omului cum a arătat-o Hristos, Dumnezeu Cel Intrupat). Dar ce numim noi post este un prim pas, accesibil tuturor.

Este, putem zice, un regim, o dietă. Vedeți că postul, ca orice înfrânare, ține de dragoste. Dragostea cere o nevointă. Și dragostea celor ale lumii acesteia cere nevoință. Câte fete tinere astăzi nu țin regim ca să-și păstreze silueta? În măsura și în legile dragostei de care ești cuprins este și măsura și legile înfrânării sau nevoinței cu care o să te nevoiești.

A nu se înțelege că postul și iertarea sunt destin și vocație a omului în Ortodoxie. Postul este o nevointă, un mijloc ca toate nevoitele; iertarea este aicea manifestare a iubirii; iar vocația omului este dragostea, care și este destinul omului, în măsura și în sensul în care, cum zice Apostolul, "Dumnezeu este dragoste". Și-această dragoste este legea vieții și legea vecinicii.

<http://www.crestinortodox.ro/sfaturi-duhovnicessti/parintele-rafail-noica-de-postim-de-sa-iertam-care-este-vocatia-123905.html>

Rugăciunile ce se citesc după patruzeci de zile femeii care a născut

În ziua a patruzecia de la naștere se săvârșesc de fapt două ierurgii unite sub denumirea: „*Rugăciunile ce se citesc după patruzeci de zile femeii care a născut*. Acestea sunt:

1. Două rugăciuni pentru curățarea lăuzei;
2. Trei rugăciuni pentru pruncul nou-botezat.

Noi le vom trata împreună așa cum se săvârșesc ele astăzi. Cărțile de slujbă cer pentru aceasta prezența mamei, a pruncului și a nașului. Așadar, la termenul

amintit, pruncul botezat este adus de naș sau de mamă (care este curățată) la biserică, iar preotul, cu epitrahilul pe grumaz, îl primește în pridvor.

La sosirea la biserică, mama ia pruncul în brațe (dacă din cauze diverse acest lucru nu este posibil, îl ține nașul), iar preotul face semnul Sfintei Cruci asupra lor, în vreme ce mama îngenunchează. Se citesc cele cinci rugăciuni (molitve), după care se săvârșesc îmbisericirea pruncului și închinarea mamei și a lui la sfintele icoane din biserică. De acum, mama și pruncul pot participa la sfintele slujbe din biserică și pot primi Sfintele Taine.

Dacă pruncul este de parte bărbătească, se introduce în altar, iar fetițele se închină doar la icoanele de pe iconostas.

După închinarea pruncului, preotul îl așează pe solee (în fața ușilor împărătești, pe treapta de sus). Nașul face trei metanii mari, ridică pruncul și îl dă mamei. Dacă ritualul acesta se face imediat după botez, acum pruncul este îmbrăcat cu haine noi.

Molitva la patruzeci de zile se săvârșește în amintirea prezentării la Templul din Ierusalim a Mântuitorului, la patruzeci de zile (cf. Levitic 12, 1-8 și Luca 2, 22-39), fapt amintit și în rugăciunile care o compun.

Scopul ei este acela de a curăța

mama, pe care Dumnezeu a mântuit-o cu voia Sa „*de tot păcatul și de toată întinăciunea*”, învrednicind-o „*să se adăpostească în sfântă, soborniceasca biserică*” a lui Dumnezeu, ca să se împărtășească cu Sfintele Taine și de a binecuvânta pruncul, pentru care preotul se roagă lui Dumnezeu ca să-l crească, să-l sfințească, să-l înțeleptească și să-l facă „*întreg la minte și cu bună pricepere*”. De asemenea, se fac rugăciuni pentru „*depărtarea tuturor puterilor potrivnice*”, pentru dobândirea părții „*aleșilor lui Dumnezeu*” și pentru binecuvântarea pruncului, a părinților și a nașilor.

După Pr. Florin Drăgoi, *Sfânta Taină a Botezului și alte slujbe legate de nașterea omului*, Editura Partener, Galați, 2007

Cronică de Hram

La Biserica cu hramurile "Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul", "Sfântul Ierarh Dosoftei" și "Sfânta Lucia" din cartierul ieșean I. C. Brătianu, Bucium, Protopopiatul Iași 2, programul liturgic a început în seara zilei de *joi, 23 iunie*, cu slujba Vecerniei unită cu Litia. Spre finalul slujbei Litiei a avut loc o procesiune cu icoana Sfântului Ioan Botezătorul, pe străzile din cartierul I. C. Brătianu. "Împreună cu credincioșii și copiii din parohie, am ieșit în procesiune, la rugăciunile Litiei de la Vecernia Hramului, cu icoana Sfântului Ioan Botezătorul, prin cartierul I. C.

Brătianu. Apoi am intrat din nou în biserică pentru a binecuvânta pâinea. Suntem bucuroși pentru că și anul acesta am ajuns să sărbătorim acest hram. Alături de credincioși, vom înălța rugăciuni pentru ca Sfântul Ioan Botezătorul să ne fie mijlocitor înaintea Tronului Preasfintei Treimi", a spus Părintele Paroh Aurel Mărgineanu.

Atât la Slujba Vecerniei cât și la Slujba Sfintei Liturghii din ziua Hramului au participat alături de părintele nostru paroh și mulți enoriași și alți pelerini.

Demisolul sfântului lăcaș, unde se desfășoară sfintele slujbe, a fost înfrumusețat, aici urmând să fie montată ulterior o catapeteasmă. Lucrările de construcție la biserică parohiei sunt în derulare.

Constantin Ciofu